

வண்ணதாசன் சிறுகதைகளில் குடும்ப உறவுகள்

இரா. இரவிச்சந்திரன் ^அ, சு. குணசேகரன் ^{அ. *}

^அ தமிழாய்வுத்துறை, தேசியக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது கல்லூரி), திருச்சிராப்பள்ளி-620001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Family Relationships in Vannadhasan's Short Stories

R. Ravichandran ^a, S. Gunasekaran ^{a, *}

^a Department of Tamil, National College, (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Tiruchirapalli-620001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kaviaudio1005@gmail.com

Received: 13-08-2022
Revised: 30-09-2022
Accepted: 07-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

For a long time, Tamil literature has been describing about people's lives. Literature is the expression of the people's thoughts and feelings by the people for the people. Life is not a meaningless story of just about eating and dying. Life is a rare opportunity to showcase our amazing potential and it is a chance to know ourselves. A man is afraid to be alone because he knows that loneliness is terrible and gives pain. Human beings form relationships because they know the pain of isolation and alienation. That is why he maintains a good relationship with others, falls in love and gets married. Woman is woven for man, man for woman. Vannadhasan in his short story expresses how women love their husbands and worship him as a deity, about men who seek another woman instead, doubts in family relationships, the wives who bear the mistakes of men and run the family for their children, and about the daughter-in-law and who gives love and warmth. The purpose of this article is to enrich the lives of the people of this world.

Keywords: Family Life, Relationship, Vannadhasan, Woman life

முன்னுரை

நெடுங்காலமாகவே தமிழ் இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கின்றன. மனிதனையும் சமுதாயத்தையும் பிரிந்து வாழ்க்கையும் இல்லை. இலக்கியமும் இல்லை. இந்த பேருண்மையை யாரும் விலக்க முடியாது. விலகிபோகவும் முடியாது. மக்களின் கருத்துக்களையும், உணர்வுகளையும் மக்களால், மக்களுக்காகவே எடுத்துரைப்பவை இலக்கியங்களே ஆகும். அதேபோல சமுதாய மக்களின் மனநிலை மாசுபடாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களை நாடிவரும் இலக்கியங்கள் சிறந்தவையாக இருக்க வேண்டும்,

அறம் பிறழும் போதெல்லாம் மனிதனை நல் வழிப்படுத்துவன இலக்கியங்களே ஆகும். அவ்வகையில் இக்கால இலக்கியங்களான சிறுகதை இலக்கியங்கள் அப்பணியை சிறப்பறச் செய்கின்றன. தமிழ் உலகில் பல சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் இருந்தாலும் தனக்கென்ற ஓர் இடத்தை, சாகித்திய அகாடெமி விருதுப்பெற்ற கல்யாணசுந்தரம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட வண்ணதாசன் ஆவார். இவரது படைப்புகள் அன்பின் இருப்பையும், அன்பு வெளிப்படும் அரிய தருணங்களையும் வெளிப்படுத்துபவை. பலரது துக்கத்தையும், சந்தோசத்தையும், அனுபவங்களின் வெளிப்பாடும், குடும்பம் சார்ந்த விஷயங்களையும், சுற்றி நடந்த விஷயங்களையும், மையமாக வைத்தே கதை எழுதியுள்ளார். மனித உணர்வுகளின் நோக்கை, நுண்ணுணர்வை கண்டு சொல்லுகிற விந்தைக் கலைஞன்

வண்ணதாசன். அவ்வகையில் இவரது சிறுகதையில் குடும்ப உறவுகளை எடுத்து கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கணவன் - மனைவி உறவு

“இல்லறமாம் நல்லறம் நாடும் முறையாலே
இணையான இருவரால் வளரும் நேசம் - அதில்
ஏற்படும் சந்தோசம் விசேஷம்”

என்று உடுமலை நாராயணகவி கூறுவதுபோல் இல்லறம் சிறக்க கணவனும், மனைவியும் அன்போடு வாழவேண்டும் (Abdul Rahman, 2004).

கணவனுக்கு மனைவியும் மனைவிக்கு கணவனும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற ஓர் அற்புதமான உவமையால் குர்ஆன் விளக்குகிறது.

“அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடை
நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆடை”

அதாவது மனைவி கணவனுக்கு ஆடையாகவும் கணவன் மனைவிக்கு ஆடையாகவும் இருக்கவேண்டும் (Abdul Rahman, 2004). இப்படி தன் கணவனுக்கு ஆடையாக இருந்து வறுமையிலும் தன் கணவரோடு தோள்கொடுத்து வாழ்ந்த ஒரு கரகாட்டகார பெண்ணின் கதையாக “போட்டோ” என்ற கதையில் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

கத்தி மாதிரி ‘கண்மை’, கண்கொள்ளாமல் உருள்கிற கருப்புமுடி, ஆளைச் சாப்பிடுகிற பார்வை மேளக்காரர் வாசிப்புக்கு குட்டைப்பாவாடையும், சின்ன ரவிக்கையையும் போட்டுக்கொண்டு கரகக்குடத்துடன் தன் கணவனோடு ஆடியவள் இன்று சாதாரண சேலையும், வாடல் பூவுமாக, தலையிலும், கைகளிலும் மினுங்குகின்ற செம்பட்டை முடி, மணிக்கட்டு எலும்பின் லேசான துருத்தல், நீளமில்லாத சடை. உடம்பில் தேமலுடன் வந்திருந்த இவளைப்பார்த்த போட்டோகிராபர் உள்ளே வா... என்று அழைத்தான். தன் கையில் வைத்திருந்த போட்டோவை காட்டி எங்க ரெண்டு பேரையும் (கணவன்) நிக்கிறமாதிரிவச்சி முழுசைசில் ஒரு படம் எடுத்துக்கொடுக்கணும் என்றான்.

“என் கணவருக்கு பக்கவாதம், அவர் இங்கே வரமுடியாது. வந்தாலும் நிக்க முடியாது வீட்டுக்கும் வாசலுக்கும் பச்சைப்பிள்ளையாகத் தவழ்ந்துக்கிட்டு இருக்கு. நாங்க ரெண்டு பேரும் ஒன்னா நிக்கிற மாதிரிப் புடிச்சித் தரணும். என்கூட அது நிக்க நிக்கதான் எனக்கு பெலம்.” என்ற தன் கணவன் மீது வைத்திருந்த அன்பை வெளிப்படுத்துகிறாள். பெண்ணாகப் பிறந்த அனைவருமே கணவனுடன் சிறப்பாக வாழவேண்டும் என்று நினைப்பது இயல்பே (Vannadasan, 2012).

“கணவனும், மனைவியும் ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு கண்கள். ஒரு கண்ணுக்கு தீங்கு நேர்ந்தால் அத்தீங்கினை நீக்க அடுத்த கண்ணும் நீர் வடிக்கும் இக்கண்கள் கற்பிக்கும் பாடம் என்ன? இரு கண்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து உள்ளதுபோல் கணவனும், மனைவியும், சார்ந்தே இருக்கவேண்டும் என்பதே” (துரை. இராமு, பெண்கள் பேசுகிறார்கள், 1992) என்று துரை. இராமு தன்னுடைய பெண்கள் பேசுகிறார்கள் என்ற நூலில் குறிப்பிடுவது இங்கு நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

குடும்ப உறவில் சந்தேகம்

குடும்பத்தின் ஆரோக்கிய இயக்கத்திற்கு மனைவியின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். மனிதனுடைய மந்த புத்தியும், இறைவனுடைய சொந்த புத்தியும் தேடித்தரும் உறவு மனைவி என்ற உறவாகும். அந்த உறவில் சிறிது விரிசல் ஏற்பட்டாலும் அது குடும்பத்தின் சந்தோசத்தை போக்கிவிடும். “சரியான ஒற்றைக்கண்ணி என்று தான் வரைந்த மனைவி தாயம்மாவின் ஓவியம்

படத்தை கொஞ்சியவர்தான் தூரி. ஆனால் அதே அந்த ஓவியத்தை தூக்கி வாசலில் எறிந்தவரும் அவரே. தாயம்மாவும், தனுக்கோடியும் ஒரே ஸ்கூலில் வேலைப் பார்க்கும் ஆசிரியர்கள். ஹிந்தி ஆசிரியரான தனுக்கோடி தான் பாடிய 'பாபி' படத்தின் பாடலை தன் நோட்டில் தாயம்மா எழுதி வைத்திருந்ததால், கணவர் தூரி சந்தேகம் கொண்டு ஓவியப்படத்தை தூக்கி எறிந்ததோடு மட்டுமல்லால் அவளை ஓங்கி அறையப் போவதுபோல் கையை ஓங்கினார். உங்களுக்கென்ன புத்திகித்தி கெட்டுப்போச்சா என்று கத்திக்கொண்டே அந்த ஓவியப்படத்தை எடுத்து தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள்".

வாழ்க்கையில் சந்தேகப் புயல் வீசியதால் இருவரின் முகத்திலும் சந்தோசமில்லை. வீட்டின் முன்னறையில் ரெண்டு பேரும் 'செஸ்' விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர் இருவர் முகத்திலும் சிரிப்பே இல்லை (Vannadasan, 2012).

"வண்டியில் பூட்டிய இருமாடுகள் போன்று
ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துக்கொண்டு அனுசரித்து
செல்லுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் வாழ்க்கை
என்னும் வண்டி சீராகச் செல்லும்"

என்று இரமணிச்சந்திரன் கூறும் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

'தண்ணீருக்கு மேல் தண்ணீருக்கு கீழ்' என்ற சிறுகதையில் தன்னுடைய குழந்தை தனக்கு பிறக்கவில்லை என்று கணவன் மனைவி மீது சந்தேகம் கொண்டு திரிகிறான். குடும்ப வாழ்வில் கணவனும், மனைவியும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கின்றனர். ஆனால் அந்த நேசத்திற்கு அடியில் வெறுப்பும் மறைந்திருக்கிறது. லட்சுமணன் தன் இளைய மகள் ஜெயந்தி யார் முக சாடையில் இருக்கிறாள் என்று தன் நண்பன் ராசாமணியிடமும் தன் மனைவி மங்கை என்கிற மங்கையர்க்கரசியிடமும் அடிக்கடி கேட்டிருக்கான். ஊர் பூரா யார் ஜாடை, யார் ஜாடைன்னு, கேட்டு இருக்கான். எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் உப்பைக் கரைச்சு கடலிலே ஊத்திக்கிட்டே இருக்கிறதுண்ணு அவளுக்கு தோன்றியதால் தன் பிள்ளைகளோடு வீட்டை விட்டே வெளியேறி விடுகிறாள். சந்தேகம் குடும்பத்தை கலைத்துவிடுகின்றன.

"நீ பிறந்தவுடன் தொடங்கிவிடுகிறது
நீ யார் மாதிரி இருக்கிறாய் என்ற பிரச்சனை
அப்பா மாதிரியா?
அம்மா மாதிரியா?
குறைந்தபட்சம் தாத்தா மாதிரியா"

என்று கவிக்கோ கூறும் கருத்து இக்கதைக்கு சாலப்பொருந்தும் (Abdul Rahman, 1995).

முறையற்ற உறவு

மனிதர்கள் கடைசிவரை இன்னொரு மனிதரிடம் முற்றிலும் தன்னை வாசித்துக் காட்டி விடுவது இல்லை. என்றாலும் சில நேரங்களில் சில வரிகள் பூரணமாக மரணத்திற்குப் பின்பு வாசிக்க வேண்டிய உயிலாக எழுதப்பட்டு இருக்கின்றன. தன் மனைவியை விடுத்து வேறொரு பெண்ணை நாடிச்செல்லும் கணவன்மார்களை 'எதுவும் மாறிவிடவில்லை' என்ற கதையில் தோலுரித்து காட்டுகிறார் வண்ணதாசன்.

"என்னைச் சந்தேகிக்கவே சந்தேகிக்காதவள் ஆகவும், சந்தேகிப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்யாதவளாகவும் அவள் இருந்த அந்த சமயத்தில்தான் என்னுடைய அந்த ஒரே ஒரு விலகல் நிகழ்ந்தது. ஆறு பாறைக்கு விலகி ஆற்றோடு சேரும் நேரத்திற்குள் உண்டாகும் அத்தனை சுழிப்பும், நுரைப்பும், இன்னொரு பெண் குறுக்கிடும் அந்த விலகலுக்கு இருந்தது உண்மைதான். சிவகாமி

அதிகபட்சமாக என்னைத் தண்டித்தாள். தண்டனையை குறைக்கவே இல்லை. அதன்பின் ஒரு முத்தத்திற்கு கூட அவள் என்னை அனுமதித்தது கிடையாது.

நீ தராததை நான் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை சிவகாமி என்று மஞ்சள் காமாலையால் மரண படுக்கையில் இருக்கும் தன் மனைவியை பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்.

கணவனின் சிறு சபலத்தால் மனைவியை மரணக்குழி வரை கொண்டு போய்விட்டன என்பதை இக்கதை மூலம் உணர்த்துகிறார் ஆசிரியர்.

கதிரேசன் பிள்ளையின் தங்கை ரெங்கம்மாள் கூடலாங் கோவில் பண்ணையாருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு இருந்தாள். தன் கணவன் தன்னைவிட்டு வேறொரு பெண்ணை நாடிச்சென்றதால் மிகுந்த மனவேதனை அடைந்தாள். கணவன் இறந்த பிறகும் 15 வருடங்களாக தன் பிள்ளைகளோடு வாழ்ந்தவள் இப்போது கொஞ்ச காலமாக உடம்புக்கு முடியாமல் படுத்தபடுக்கையாக கட்டிலில் சுயநினைவின்றி மேலே பொட்டுத்துணியில்லாமல், பழைய சட்டை மாதிரிக் கசங்கி கிடக்கிறாள் என்று தன் சகோதரியைப் பற்றி கதிரேசன் தன் நண்பனிடம் சொல்லி மனவேதனைப்படுகிறார்.

கணவனின் சபலபுத்தியால் பெண்ணை அதிக பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறாள் என்பதை வண்ணதாசன் அந்த 'பன்னீர் மரம் இப்போது இல்லை' என்ற கதையில் உணர்த்துகிறார்.

ராசாமணி தன்னுடைய அப்பா, மில்லில் வேலை பார்க்கும் செல்லம்மா என்பவளோடு சல்லாபித்து இருந்ததை நேரில் பார்த்துவிடுகிறான். இந்த நிகழ்வு தன் அம்மாவுக்கும் தெரியும். தெரிந்திருந்தும் அம்மா அப்படியேதான் இருந்தாள். எத்தனை பேருக்கு எல்லோரையும், எல்லாவற்றையும் அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க முடிகிறது. தன்னை உலகிற்கு பயனற்றவளாக நினைத்து மனக்குழப்ப நிலையையும், மன அழுத்தத்தையும் அடைந்தவளாக ராசாமணியின் அம்மா இருக்கிறாள்.

ஆண்களின் இந்த முறையற்ற உறவைக் கண்ட மனைவியானவள்

“காய்ச்ச பலாவின் கனியுன்ன மாட்டாமல்

ஈச்சம் பழுத்து இடருவற்றாறே”

என்று திருமந்திரம் சொல்வதுபோல் தாலிக்கட்டிய மனைவி வீட்டிலிருக்கையில் பிற பெண்களை காமுறுவர் செயல், மிகு கீழ்த்தரமானது என்ற கருத்து நம்மையெல்லாம் சிந்திக்க வைக்கிறது (Ramalinga Swamikal, 1974).

மணிமேகலை கணவன் சைலு என்பவன் வணிகவரி அலுவலகம் ஒன்றில் வேலை பார்க்கும் ஜெகதா என்ற பெண்ணின் மீது ஈர்ப்புக் கொண்டு அடிக்கடி அவளின் வீட்டிற்கு போவதும் வருவதுமாய் இருந்தான். இதனால் மனைவி அடிக்கடி சண்டைப் போட்டாள். தற்கொலை செய்யவும் போனாள். ஆனால் தவசியாக (சமையல்காரர்) வேலை செய்யும் சந்தனம் அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னார். பொறுமையாய் இரு தாயி என்றார். கணவன், மனைவி இருவரையும் சேர்த்து வைத்து குடும்பம் வாழ வழிவகைச் செய்தார், மணிமேகலையும் சமாதானம் அடைந்தாள். “தன் கணவன் நல்லவன்தான் கள்ளக்காதலிதான் மந்திரம் செய்து தன் கணவனின் மனதை மாற்றிவிட்டாள் என்று தனக்குள் சமாதானம் செய்துக்கொள்கிறாள்” வண்ணதாசன். (ஒரு சிறு இசை). இவ்வாறு ஆண்கள் செய்யும் சிறு சபலத்தால் பெண்களே அதிக மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகின்றனர் என்பதை இக்கதைகள் மூலம் வண்ணதாசன் எடுத்துரைக்கின்றார்.

மாமனார் - மருமகள் உறவு

மனைவி மரகதம் இறந்த பிறகு மகன் வீட்டில் தங்கி விடுகிறார் கைலாசம். தன் நண்பன் பிரமு ஒரு சமயம் “உன் மருமகள் வடிவு எப்படி இருக்கா இப்பவும் தையல் எல்லாம் தச்சுக்கொடுத்துக்கிட்டு இருக்காளா? கெட்டிக்கார பிள்ளைதான் அது என்கிறான்.

“சுடுசோறோ, தண்ணி ஊத்துனதோ, பொம்பளையாள் இல்லாத நமக்கு தட்டில போட்டு, ரெண்டு உப்புக்கல்லும் ஊறுகாயும் கண்ணுல காட்டிச் சாப்பிடச் சொல்லுததுக்கு இந்தக் காலத்துல ஒரு மனசு வேணும்லா...” என்று மருமகளின் அரவணைப்பையும், மனைவியை இழந்த ஆண்களின் தனிமைத் துயரத்தையும் கல்பனா ஸ்டூடியோவில் ஒரு போட்டோ” என்ற கதையில் ஆசிரியர் வண்ணதாசன் உணர்த்துகிறார்.

முடிவுரை

வண்ணதாசனின் படைப்புகள் அன்பின் இருப்பையும், அன்பு வெளிப்படும் அரிய தருணங்களையும் வெளிப்படுத்துபவையாக இருந்தாலும், குடும்ப உறவுகளின் சீர்கேடுகளையும் எடுத்துரைக்க முயல்கிறார். தோட்டத்திற்கு வெளியிலும் சில பூக்கள், ஒரு சிறு இசை என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் தன் கணவனின் மீது அன்பை வைத்திருக்கும் மனைவியைப் பற்றியும், சந்தேகத்தால் குடும்ப உறவு சிதைவடைகின்றது. கணவனின் முறையற்ற உறவால் மனைவிக்கு ஏற்படும் மனக்குழப்பமும், மன அழுத்தமும், தற்கொலை செய்துக்கொள்ள துணியும் பெண்களையும், தன்பிள்ளைகளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, சகிப்புத்தன்மையோடு தவறு செய்யும் கணவன்களை மன்னித்து ஏற்று வாழும் பெண்களையும் தன் படைப்பில் எடுத்தாண்டுள்ளார் வண்ணதாசன். மேலும், இன்னொரு தந்தையாக பாவிக்கும் மருமகள்களையும் தம் படைப்பில் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் சிறுகதை உலகிற்கு இவரது பங்களிப்பு தனித்துவமானது. “வண்ணதாசனின் சிறுகதைகள் தமிழ் சேர்த்துக்கொண்ட செல்வம்” என்று எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் கூறுவது சாலப்பொருந்தும்.

References

- Abdul Rahman, (1995) Aalapanai, Kaviko Pathippagam, Chennai, India.
 Abdul Rahman, (2004) Poopadaintha satham, National Publishers, Chennai, India.
 Ramalinga Swamigal, (1974) Thirumanthiram, Dharumai Adheenam, Chennai, India.
 Vannadasan, (2012) or Isai, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© Tshe Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License